

Atelierul nostru de proiectare încearcă să conștientizeze studenții asupra sensului zidirii, asupra rolului materialului și sensului firesc al utilizării lui. Prea ușor sau prea greu se construiește orice încât să îți fie indiferent cum o faci. Nu poți fi indiferent la ce te înconjoară și cu atât mai mult la ce faci pentru ceilalți. Valoarea arhitecturii nu stă în forma ei ci în spațiile pe care le face pentru oameni. Forma nu se naște fără structură iar structura este parte a spațiului.

Va fi o discuție despre locuri și nu despre forme, despre necesitatea de a construi ceva nou sau de a completa locurile deja construite, despre nevoi firești și mijloace simple prin care poți face spații proprii omului, despre o arhitectură care nu consumă resurse excesive și al cărui potențial este în claritatea demersului său, despre încântarea de a fi firești și nu de a căuta senzaționalul, despre obsesia găsirii unei idei proprii studentului și temei de studiu.

Suntem preocupați să “facem un obiect sau o arhitectură care să reacționeze sau să acționeze ca un singur lucru” (Valerio Olgiatti).

Arhitectura este una dintre cele mai firești și elementare experiențe, ne naștem în clădiri, trăim în ele și printre ele, de aceea nu cred că putem fi indiferenți la tot ce ne înconjoară. Aceasta implica multă responsabilitate atât ca arhitecți cât și ca oameni cu așteptări de la spațiul în care trăim. Ne preocupă cum în calitate de arhitecți am putea să fim de folos celorlalți. La ce se poate aștepta un arhitect, care sunt așteptările celorlalți de la el dar așteptările lui de la el însuși? Prin proiect vom căuta să fim cât mai personali și cât mai autocritici. Nu va fi un atelier care să dea rețete pentru întrebările unor teme de proiectare ci o încercare de a descoperi împreună sensul unei teme. Atelierul nu este despre o unică viziune ci despre starea studentului cu ceea ce vrea el să facă, cu dorința lui de a găsi și prin acest limbaj al arhitecturii, un mijloc de a se exprima responsabil și asumat. Este un atelier despre o arhitectură care se lasă trăită și simțită, nu despre ceva care se arată pe sine însuși sau se impune, ci mai degrabă despre cum se percepe și cum își găsește sensul firesc al contextului.